

1. Człowiek pytaniem otwartym	18
2. Człowiek – zasada ekumenizmu antropologicznego	23
3. Życie i twórczość P. A. Florenskiego i H. U. von Balthasara	26
4. Charakter twórczości autorów	32
5. Metoda prowadzonych badań	34

I. KORZENIE NAUKI O PEŁNI CZŁOWIEKA

1. Temat „obrazu i podobieństwa” w teologii Pawła A. Florenskiego	39
1.1. Dynamika <i>obrazu</i>	42
1.2. Trwałość <i>obrazu</i>	46
1.2.1. Zstępująca droga poznania <i>obrazu</i>	46
1.2.2. ‘Od-słanianie’ się <i>obrazu</i>	50
1.3. Integralność człowieka jako <i>obrazu</i> Boga	56
1.4. Autentyczność człowieka w zrealizowanym <i>podobieństwie</i>	60
1.5. Natura daru <i>obrazu i podobieństwa</i>	61
1.5.1. Wyjątkowość człowieka w <i>darze</i>	63
1.5.2. Trój-jedny charakter <i>daru</i>	71
2. Balthasarowa teologia „obrazu i podobieństwa”	77
2.1. Bogactwo Bożego <i>daru</i>	78

2.2. Dynamika <i>daru</i>	86
2.3. Trynitarny charakter <i>daru</i>	95

II. CZŁOWIEK JAKO ISTNIENIE „OTWARTE”

1. <i>Ekstacyjny</i> charakter osoby	107
1.1. Ontologiczna wartość „otwarcia się na” i osoba jako jego urzeczywistnienie	108
1.2. Osoba jako forma egzystencjalnej <i>ek-stazy</i>	114
1.3. <i>Apofatyczność</i> osoby	117
1.4. <i>Od-słanianie się</i> osoby	123
1.4.1. <i>Spotkanie</i> – jako miejsce objawiania się osoby	128
1.4.1.1. <i>Spotkanie ze starcem</i>	128
1.4.1.2. <i>Spotkanie z mistyczką</i>	132
1.4.2. <i>Świętość</i> – kryterium autentycznej osoby	136
2. <i>Katolickość</i> człowieka	139
2.1. Bogactwo znaczeń pojęcia człowieka	140
2.2. Człowiek jako <i>otnoszenie</i>	144
2.3. Człowiek jako <i>(ex)über sich selbst</i>	151
3. Człowiek jako <i>ob-jawienie</i> prawdy	157
3.1. Prawda jako <i>jedinosuszcznost'</i>	160
3.2. Prawda jako <i>Teilnahme</i>	166
4. <i>Jedność</i> człowieka	174
4.1. Miłość jako <i>objawienie</i> jedności człowieka	174
4.1.1. Miłość jako źródło autentycznego <i>poznania</i>	179
4.1.2. <i>Krasata</i> głosem <i>poznania</i> i <i>komunii</i>	183
4.2. Byt jako <i>Liebe</i>	184
4.3. <i>Sünde</i> jako dobrowolna rezygnacja z miłości	188
4.4. Człowiek jako byt obdarzony wolnością	191
4.4.1. Tajemnica wolności	192
4.4.1.1. Wolność jako dar <i>sobstwiennogo istnienia</i>	194
4.4.1.2. Wolność jako możliwość <i>samo-opriedielenija</i>	196

4.2. Istnienie jako <i>analogia libertatis</i>	199
4.4.3. Wolność jako <i>Selbstbesitz</i> i początek dramatu	200
5. Jezus Chrystus jako człowiek zrealizowany	206
5.1. Człowiek jako realizacja <i>powołania</i>	207
5.2. <i>Podlinność</i> człowieka w Chrystusie	210
5.3. Chrystus jako <i>Mitspieler</i> w dramacie człowieka	217

III. ANTROPOLOGICZNE PERSPEKTYWY DIALOGU EKUMENICZNEGO

1. Doświadczenie przemieniającej mocy <i>przyjaźni</i>	228
1.1. Studia uniwersyteckie i odczytanie własnego <i>powołania</i>	229
1.2. <i>Przyjaźń</i> z Bogiem i odkrycie autentycznego „Ty” jako <i>powołania</i>	232
1.3. <i>Przyjaźń</i> jako najwyższa forma aktualizacji człowieka	233
1.4. Ekumeniczne konsekwencje <i>przyjaźni</i> w ontologii i gnozeologii	234
2. Otwarcie idealizmu na osobowe „Ty” Boga i człowieka	237
3. Biblijno–patrystyczne korzenie istnienia „otwartego”	243
4. Istnienie „otwarte” jako istnienie ekumeniczne	251

ZAKOŃCZENIE	255
-------------------	-----

BIBLIOGRAFIA	259
--------------------	-----

1. Źródła	259
1.1. Paweł A. Florenski	259
1.2. Hans Urs von Balthasar	260
2. Literatura	262

PE3IOME	271
---------------	-----